

Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά: Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο και 40ήμερο μνημόσυνο μακαριστού Καθηγουμένου Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονος Κορφιωτάκη

[/ Ιερές Μονές](#)

© Gerbekes IMBNK

Στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά του Ιατρού της [Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά](#) Βεροίας τελέστηκε το Σάββατο 5 Απριλίου (του Ακαθίστου) Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.

Συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κίτρους κ. Γεώργιος, Σμύρνης κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο, Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Λαρίσης κ. Μωυσής (Πατριαρχείου Αντιοχείας),

Αλμωπίας κ. Στέφανος και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο. Επίσης παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Γέρων Καισαρείας κ. Θεοφύλακτος, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Αμορίου κ. Νικηφόρος και Ρηγίου κ. Ειρηναίος.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας έγινε το 40νθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού κτίτορος και Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονος Κορφιωτάκη, κατά το οποίο προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων και έλαβαν μέρος άπαντες οι παρευρισκόμενοι Αρχιερείς, ενώ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Καισαρείας κ. Θεοφύλακτος μετέφερε τις ευχές του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ. Θεοδώρου.

Ακολούθησε τρισάγιο στο κοιμητήριο της Μονής από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σμύρνης κ. Βαρθολομαίο.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Στην ομιλία του ο Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων έκανε ιδιαίτερη μνεία στον βίο, τις αρετές και του μακαριστού Καθηγουμένου.

Αναλυτικά η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Καί τό έλεος αύτοϋ είς γενεάς γενεών τοίς φοβουμένοις αύτόν».

Σάββατο του Ακαθίστου Ύμνου και κατά την ημέρα αυτή, κατά την οποία οι άγιοι και θεοφόροι Πατέρες όρισαν να υμνούμε την ανύμφευτη Νύμφη, την Υπεραγία Θεοτόκο, για όσα θαυμαστά και σωτήρια επιτέλεσε χάριν του ανθρωπίνου γένους και ιδιαιτέρως χάριν του ευσεβούς Γένους μας, όρισαν να ακούμε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα τον δικό της μοναδικό και ανεπανάληπτο ύμνο, ενώπιον της συγγενούς της Ελισάβετ, αφού έλαβε από τον αρχάγγελο Γαβιήλ το χαρμόσυνο μήνυμα της θείας επιλογής της ως συνεργού στο έργο της θείας οικονομίας.

Μεγαλώνει η Υπεραγία Θεοτόκος τον Κύριο, διότι «έπέβλεψεν επί τήν ταπεινωσιν τής δούλης αύτοϋ», αλλά και διότι το έλεος και η αγάπη του καλύπτουν όσους τον σέβονται και τον ευλαβούνται σε κάθε γενεά.

«Καί τό έλεος αύτοϋ είς γενεάς γενεών τοίς φοβουμένοις αύτόν».

Το έλεος και η αγάπη του Θεού κάλυπτε σε όλη του τη ζωή και τον μακαριστό καθηγούμενο και κτίτορα της Ιεράς Μονής της Παναγίας Δοβρά Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονα, του οποίου τελούμε σήμερα το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο.

Και δεν ήταν δυνατόν να συμβεί διαφορετικά, καθώς ο αείμνηστος Γέροντας αγάπησε τον Θεό από τα νεανικά του χρόνια και του προσέφερε την καρδιά του, η οποία ήταν συντονισμένη στους παλμούς της δικής του αγάπης. Του προσέφερε τη θέλησή του, βαδίζοντας πάντοτε σύμφωνα με το θέλημά του. Του προσέφερε την υπακοή και την αφοσίωσή του, υπομένοντας τη δοκιμασία της δύσκολης και οδυνηρής ασθενείας, η οποία επέτρεψε ο Θεός να τον επισκεφθεί πολύ νωρίς.

Και η αγάπη του Θεού τον ελέησε, προετοιμάζοντάς τον για την ολοκληρωτική αφιέρωση σε Εκείνον και στο έργο του, ενώ ο σκόλοψ της σαρκός, για τον οποίο ο μακαριστός Γέροντας δεν διαμαρτυρόταν ποτέ και ίσως ούτε καν ζητούσε από τον Θεό να τον απαλλάξει, απεδείκνυε τη δύναμη του Θεού η οποία «έν άσθενεία τελειούται».

Η ψυχή τε και σώματι αφιέρωσή του στον Θεό, για την οποία μυστικά τον ενεθάρρυνε η Κυρία Θεοτόκος, έγινε πράξη με τη μοναχική του κουρά, στο σπήλαιο των οσίων Πατέρων, Διονυσίου του ρήτορος και Μητροφάνους, στη Μικρή

Αγία Άννα, και με την είσοδό του στα ενδότερα του καταπετάσματος, όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, προκειμένου να αναστήσει και πάλι με τη χάρη του Θεού και της Υπεραγίας Θεοτόκου, την ιστορική και μαρτυρική Μονή της Παναγίας Δοβρά, στην οποία τον είχε καλέσει σε ανύποπτο χρόνο η Έφορος και προστάτις της.

Αφιερώθηκε ψυχή τε και σώματι στην ανακαίνιση και ανάδειξη του ιερού αυτού τόπου σε τόπο προσευχής και ασκήσεως για τους πατέρες, παλαιότερους και νεωτέρους, οι οποίοι εγκαταβίωσαν στην Ιερά αυτή Μονή, αλλά και σε άσση πνευματική τόσο για τους εκατοντάδες ευλαβείς προσκυνητές που συνέρρεαν στη χάρη της Παναγίας και του αγίου Λουκά, βρίσκοντας συγχρόνως και την ανάπαυση της ψυχής τους στο μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως, το οποίο διακονούσε αυτοθυσιαστικά ο αείμνηστος Γέροντας, ανοίγοντας στους ανθρώπους τη θύρα του ελέους του Θεού, όσο και για τα εκατοντάδες παιδιά και νέους που φιλοξενούσε η Ιερά μας Μητρόπολη στους χώρους της Ιεράς αυτής Μονής.

Προσέφερε τον εαυτό του ο αείμνηστος Καθηγούμενος αλλά και όλη τη μεγάλη πατρική του περιουσία για την παλαίφατη αυτή Μονή και δεν έπαυσε να αγωνίζεται και να αγωνιά γι' αυτήν και τους πατέρες της Ιεράς Αδελφότητας μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του.

Γι' αυτό και δεν υπολόγισε την ασθένεια που τον επισκέφθηκε και πάλι πριν από λίγα χρόνια. Την αντιμετώπισε πράος και ησύχιος, όπως πάντα, ως θέλημα Θεού και ως δοκιμασία της αγάπης του. Προετοιμάζε τον εαυτό του και όλους μας όχι για το τέλος της ζωής του που αισθανόταν ότι πλησίαζε αλλά για τη μεγάλη συνάντηση με Εκείνον που αγάπησε, ακολούθησε και διακόνησε εκ νεότητός του, Εκείνου τα δικαιώματά του οποίου «οὐκ ἔπελάθετο» και το έλεος εκζητούσε πάντοτε.

Η κοίμηση του πριν από σαράντα ημέρες έφερε για όλους μας νωρίτερα το πένθος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Έφερε όμως συγχρόνως εγγύτερα στις ψυχές μας και «το φαιδρόν της Αναστάσεως μήνυμα».

Η αγάπη και οι λόγοι παρηγορίας με τους οποίους αρχιερείς, κληρικοί και λαϊκοί αδελφοί μας, γνωστοί και άγνωστοι κάποιες φορές, εξέφρασαν τα αισθήματα της αγάπης, σεβασμού και τιμής προς τον αείμνηστο καθηγούμενο της Μονής μας, αλλά και όσοι αισθάνθηκαν μυστικά μέσα στην ψυχή τους κάποια πληροφορία και την μοιράσθηκαν μαζί μας, ενισχύουν τη βεβαιότητά μας, ότι το έλεος του Κυρίου που τον «κατεδίωξε πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς» του, έχει τάξει ήδη την ψυχή του στους κόλπους του ουρανού Πατρός.

Ο αείμνηστος π. Παντελεήμων ήταν ένας πραγματικός μοναχός, που όντας νεκρός για τον κόσμο είχε νικήσει μέσα του τον θάνατο. Γι' αυτό και η παρουσία του ήταν φωτεινή, η ταπείνωσή του ανεπιτήδευτη και το πρόσωπό του αντανάκλούσε το φως της αγγελικής του ψυχής, το φως το οποίο πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι απολαμβάνει στην πληρότητά του τώρα, αναπαυόμενος κοντά στον Θεό, δεόμενος και για όλους εμάς που συνεχίζουμε τον αγώνα μας επί γης, ώστε να τύχουμε και εμείς του θείου ελέους.

Ας έχουμε την ευχή του! Καλή συνάντηση, παιδί μου.